CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul contravențional **D E C I Z I E** **Judecătoria Ungheni**

nr.4r-689/2024 **23.10.2024** **sediul central**

mun. Bălți **judecător:**

A.Rusu

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi în componenţa:

Preşedintele şedinţei: Pușca Dumitru

Judecătorii: Revenco Angela și Burdeniuc Ruslana**,**

judecând în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul lui **Galușcă Ion** declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni sediul central din 13.06.2023 pe art. 238 alin. (2) Cod Contravențional,-

C O N S T A T Ă :

Prin decizia agentului constatator al IP Ungheni din 01.12.2022, Galușcă Ion a fost sancționat pe art. 238 alin. (2) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale ce constituie 900 lei și 4 p.p.pentru, că la 16.11.2022, orele 09:00 a parcat automobilul de model ”Toyota RAV 4” cu n/i ***** în loc interzis, prin ignorarea prevederile pct. 68.1 din RCR.

Prin dezacordul expus în conținutul contestației, formulată în ordinea și termenul prevăzut la art. 448 Cod contravențional, Galușcă Ion, a solicitat anularea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei, or la adoptarea soluției agentul constatator a rezultat doar din explicațiile lui Oleg Hîncu cu care se află în relații ostile, fără a ține cont de faptul, că imaginile video și foto prezentate de el, au fost efectuate dintr-un unghi lui convenabil, ne solicitând intervenția poliției la fața locului pentru constatarea adecvată a cazului.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni sediul central din 13.06.2023, contestaţia depusă de Galușcă Ion a fost respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea nschimbată a deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale ce constituie 900 lei și 4 p.p.

La 23.06.2023, în termenul și ordinea prevăzută de art. 468-469 Cod contravențional, Galușcă Ion a depus recurs împotriva hotărârii instanţei de fond, cu solicitarea casării ei și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, dat fiind prezența în speță a temeiurilor de nulitate a p/v contravențional în ce privește indicarea incorectă a datelor permisului de conducere, precum și celor care determină încetarea procesului contravențional din lipsa faptei, la baza sancționării fiindu-i statuată înregistrarea video a locului comiterii pretinsei contravenții, fără a se identifica sursa provenirii ei, cercetarea la fața locului fiind efectuată în absența sa, ne fiind indicați parametrii traseiului și marcajului rutier, ne ținându-se cont de faptul, că mijlocul de transport a fost parcat până în zona de acțiune a indicatorului

5.48.1 și a panoului adițional 6.8.1, agentul constatator ne prezentând înregistrările video de pe camerele de monitorizare a traficului rutier din str. Națională, Ungheni, soluția instanței bazându-se în exclusivitate pe declarațile lui Oleg Hîncu cu care se află în relații ostile.

Prin încheierea din 15.07.2024, CA Chișinău și-a declinat competența examinării recursului în favoarea CA Bălți, unde a fost înregistrat la 11.09.2024, la 28.08.2024 de către recurent fiina achitată taxa de timbru.

În respectarea prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, Colegiul judecă recursul fără prezenţa părţilor, fixând datei examinării lui despre care li-a comunicat , comunicată părţilor, cărora li se acordă termen pentru depunerea referinţei.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului, comunicând-o părților, cu acordarea dreptului depunerii referinței, care până la data soluționării lui nu a parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind încetarea procesului contravențional, pe temeiul intervenirii prescripției atragerii la răspunderea contravențională.

De drept, soluția Colegiului se întemeiază pe dispozițiile:

- art. 470 alin. (3) Cod contravențional potrivit căror, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, ca în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientului;
- art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod Contravențional, ce permite în ordine de recurs casarea hotărârii atacate cu încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art. 441 Cod contravențional, care la rândul său în alin. (1) lit. b) face trimitere la art. 30 alin. (2) stabilind termenul general de prescripție al răspunderii contravenționale de 12 luni, ce conform alin. (5) curge din data săvârșirii faptei. (*în redacția legii de până la modificările operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.06.2024*).

În fapt, Colegiul reține examinarea amplă, multeaspectuală și obiectivă de către instanţa de fond a speței deduse judecății în ordinea stabilită de art. 395 Cod contravențional, cu evaluarea tuturor aspectelor importante pentru justa ei soluționare, iar ca urmare concluzionarea caracterului veridic al acuzațiilor aduse lui Ion Galușcă pe art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

În aspectul dat, instanța de fond, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele

prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, a constatat că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 Cod contravenţional.

Pentru adoptarea acestei soluții, instanța a reținut, că p/v contravenţional este un act administrativ cu caracter individual şi se bucură de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, fapt ce rezultă din conținutul celui prin care contravenientul a fost atras la răspundere contravențională, contrasemnat de el, în conținutul cărui, agentul constatator a stabilit cert faptele lui incriminate, aducându-i la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art.34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional art. 378 și 384 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel încât, verificând legalitatea actului procesual, instanța de fond a constatat, că el corespunde prevederlor art. 443 Cod contravențional, lipsind temeiuri de nulitat absolută sau relativă, prevăzută la art. 445 Cod contravențional, situație de fapt rămasă aceeași și la examinarea cauzei în ordine de recurs, motiv pentru care, argumentele recurentului în acest sens, nu pot fi admise.

Cu referire la circumstanțele de fapt relevante speței, instanța de fnd a notat că, agentul constatator a reținut, că la data de 16.11.2022, orele 09.00-09.17, Ion Galușcă, conducând autoturismul de model Toyota RAV-4 cu n/î *****, ignorând cerințele indicatorului rutier parcare 5,48.1 și panoul adițional 6.8.1 „Modul de amplasare a vehiculului la staționare” din RCCRM, a staționat într-un loc interzis, ignorând prevederile pct.68.1 din Regulamentul circulației rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.238 alin. (2) Cod contravențional.

Potrivit pct.68.1 din Hotărârea nr.357 din 13.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere, oprirea sau staţionarea voluntară a vehiculelor este permisă într-un rând, paralel cu marginea părţii carosabile (în locurile în care partea carosabilă este lărgită, amplasarea vehiculelor poate fi alta decît cea indicată), dacă prin indicatoare sau marcaj nu este prescrisă altă modalitate. Excepţie de la regulă fac motocicletele fără ataş, ciclomotoarele şi bicicletele, care pot fi oprite sau staţionate pe partea carosabilă în două rânduri.

În conformitate cu prevederile pct. 70 lit. a) din hotărârea susmențională, staţionarea este interzisă în locurile în care este interzisă oprirea.

Conform pct.7 din Hotărârea nr.357 din 13.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere, prin staționare se înțelege „imobilizarea vehiculului pe drum pentru un motiv, altul decât acela de a îmbarca sau a debarca persoane, de a încărca sau a descărca bunuri, în cazul în care timpul necesar pentru aceasta nu este limitat”, prin parcare se înțelege „staţionarea vehiculului într-un loc destinat acestui scop, semnalizat prin indicatoarele 5.26, 5.48.1 – 5.48.3 şi marcajul 1.1.1, d)”.

Potrivit art. 105 alin. (1) al Legii nr.131 din 07 iunie 2007 privind siguranţa traficului rutier, autovehiculele Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării, Serviciului de Informaţii şi Securitate, Administrației Naționale a Penitenciarelor a Ministerului Justiţiei, Serviciului de Protecţie şi Pază de Stat, ale echipelor mobile ale Serviciului Vamal, cele destinate stingerii incendiilor, ambulanţele, care sînt echipate cu semnale luminoase şi sonore speciale, conform punctului 38 din prezentul Regulament, şi care sînt vopsite în mod special, în cazul în care execută misiuni urgente de serviciu, pot devia de la exigenţele Regulamentului în cauză (cu excepţia capitolului II; capitolului III secţiunile a 2-a şi a 8-a; capitolului IV secţiunea a 18-a), cu condiţia că se vor întreprinde măsurile necesare de precauţie pentru a evita orice accident în traficul rutier.

Instanța de judecată a reținut, că din materialele cauzei contravenționale și anume planșele fotografice anexate (f.d.18) și procesul verbal de examinare a înregistrării video din 23.11.2020 (f.d.20), rezultă că unitatea de transport de model „Toyota RAV-4” cu n/î ***** este parcat neregulamentar pe strada Națională din mun.Ungheni.

De asemenea, instanța a reiterat că în conformitate cu art. 425 alin.(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.

Astfel, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Instanța de judecată a reţinut că, menţiunile procesului-verbal de contravenţie coroborează cu înregistrările foto și video comunicate de agentul constatator, conform căror, Ion Galușcă, la 16.11.2022, ora 09.00-09.17, a staționat într-un loc interzis.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată a considerat că, în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că, Ion Galușcă a staționat într-un loc interzis contrar prevederilor art.68.1 din Regulamentul Circulației Rutiere și în acţiunile acestuia sunt prezente elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravenţional.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Concluziile

despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În contestaţia depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie petiționarul nu a indicat care sunt temeiurile legale, pentru anularea actului contestat, limitându-se la invocarea motivelor formale referitor la relațiile ostile cu denunțătorul Oleg Hîncu și fixrea de către el a imaginilor dintr-un unghi lui conveabil, probe care însă în opinia instanței de fond și recurs sunt suficiente pentru stabilirea caracterului veridic al faptei contravenționale.

Referitor la mențiunea petiționarului precum că agentul constatator a întocmit procesul-verbal fără analiza detaliată a cazului, deoarece nu corespunde situației reale care a avut lor, instanţa a apreciat critic afirmațiile invocate de utimul, considerându-le drept o versiune a acestuia cu scopul de eschivare de la răspunderea contravenţională.

Astfel, instanța de fond a respins alegațiile petiționarului precum și contestația acestuia, drept una formală și superficială, reiterând că procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi anulat pe motive formale. Agentul constatator a indicat corect încadrarea juridică a faptei și a făcut trimitere la norma materială contravenţională şi la indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei. Or, careva alte probe sau date obiective, care ar fi pe măsură să răstoarne soluția adoptată, la materialele cauzei nu au fost acumulate.

În final, examinând probele din dosar, argumentele invocate de către Ion Galușcă în susținerea contestației, motivele prezentate de către agentul constatator în susţinerea legalităţii actului procesual şi deciziei adoptate în privinţa lui Ion Galușcă, în coroborare cu materialele procedurii contravenţionale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa de fond corect a concluzionat, caracterul nefondat al contestației depuse.

Urmare a celor expuse, Colegiul, consideră, că instanţa de fond s-a expus argumentat asupra cauzei contravenționale, motivare pe care instanţa de recurs o acceptă şi pentru a evita repetare inutilă o însușește, fapt ce este în corespundere cu jurisprudenţa CEDO, care în pct.37 a 14 hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Tot odată, Colegiul reține, că la data soluționării recursului 23.10.2024 a intervenit termenul de prescripție pentru atragerea lui I. Falușcă la răspunderea contravențională, pentru, că în sensul art. 26 lit. d) Cod Contravențional, înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele

constitutive ale contravenţiei are loc în cazul prescripţiei răspunderii contravenţionale.

Potrivit art. 30 alin. (1) Cod Contravențional, prescripţia înlătură răspunderea contravenţională, alin. (2) aplicabil speței, de până la modificările intervenite prin Lgea nr. 136 din 06.06.2024, stipulând, că termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an, care potrivit alin. (5) curge de la data săvârşirii contravenţiei şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravenţională.

În acest sens, art. 441 alin. (1) lit. b) Cod Contravențional stipulează, că procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. art.2 0-31, iar rezultând din prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) CCo, instanța de recurs poate dispune încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art. 441 CCo.

Potrivit materialelor cauzei, fapta contravențională, prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod Contravențional, a fost comisă la 16.11.2022, respectiv răspunderea contravențională s-a prescris la 16.11.2023, împrejurare care condiționează înlăturarea răspunderii contravenientului în temeiul art. 26 alin. (1) lit. d), art. 30 alin. (2) Cod Contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional.

În sarcina instanței de judecată este de a constata survenirea prescripției tragerii răspunderii contravenționale în privinţa persoanei, finalitatea soluţiei pronunţate fiind anume încetarea procesului contravențional în cazul în care există circumstanţe care exclud tragerea la răspundere contravențională a persoanei atrase la răspundere contravențională, deoarece lipsește în cazul dat cadrul legal de aplicare a pedepsei în legătură cu prescripţia tragerii la răspundere prevăzut de legea în vigoare la data comiterii contravenției stabilite în acțiunile perosanei, pentru a nu încălca un drept fundamental prevăzut de art.7 CEDO – nici o pedeapsă fără lege.

Luând în considerație motivele invocate supra, Colegiul penal consideră, că recursul declarat de către Galușcă Ion urmează a fi admis din alte motive, cu casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, privind înlăturarea răspunderii contravenționale în privința lui Galușcă Ion pe art 238 alin. (2) Cod Contravențional pe motivul prescripției răspunderii contravenționale, cu încetarea procesului contravențional în temeiul de drept prevăzut de art. art. 441 alin. (1) lit. b), 461 Cod contravențional.

În temeiul art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod Contravențional, Colegiul,-

D E C I D E:

Admite din alte motiv decât cele invocate, recursul declarat de către **Galușcă Ion** împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni sediul central din

13.06.2023 pe art. 238 alin. (2) Cod Contravențional, cu casarea ei și pronunțarea unei soluții noi, după cum urmează:

În temeul art. art. 26 lit. d); 441 alin. (1) lit. b); 461 Cod contravețional, procesul contravențional în privința lui Galușcă Ion pe art. 238 alin. (2) Cod Contravențional încetează, în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Judecător Judecător